Rub a líc - Werich/Voskovec/Ježek

Jakpak nemám být zavilý, když je krize,
poměry mě připravily o peníze.
V polívce jsem našel plno vlasů,
to přec nebývalo za mých časů.
Jednou běda, dvakrát běda, třikrát běda,
nosíval jsem kdysi kožich z medvěda,
ani mně Mikuláš nenadělil guláš,
dneska budu zase bez oběda.

Tak se na svět pesimista dívá,
neslyší jak optimista zpívá:
Ať mám míň, ať mám víc,
ať si nemám vůbec nic,
dokaváde se dovedu smát mám víc.
Každej chlup má svůj rub,
každej rub má zase líc,
chci vidět líc mně do rubu není nic.

Ať zhyne dočista zarytý pesimista,
k čemu na světě je, nesměje se jen kleje,
vždyť i bakterie se o svůj život bije.
Proto ať žije i bakterie,
když se vesele životem bije,
ať žije jen ten, kdo se dovede smát.